

Prevenirea și combaterea violenței școlare

Autor :Kóródi Beáta-învățătoare,secția maghiară

Unitatea :Școala Gimnazială Vetiș jud :Satu Mare

Expunerea copiilor la violența în și în jurul școlilor ar trebui să fie o preocupare crescută. Provocările recente precum agresiunea școală și producerea a tot mai multe evenimente de hărțuire (*bullying*) pe internet au condus la inițiative prioritare care vizează violența și prevenirea violenței.

Metode recente de evaluare, prevenire, intervenție în violența școlară la copii

Strategiile de prevenire și combaterea violenței includ:

- Cadrele didactice trebuie să observe comportamentul elevilor
- Rolul învățatorului este acela de a omogeniza colectivul, de a-i determina să respecte colegii și cadrele didactice.
- La nivelul clasei este indicată elaborarea unui regulament intern.
- În condițiile în care situațiile de violență școlară nu pot fi rezolvate în mod direct prin acțiunea efectivă și imediată a cadrului didactic se impune formarea unei echipe (în cadrul căreia să fie incluse atât cadrele didactice cât și psihologul școlii, medicul, reprezentanți ai poliției, pompierilor, primăriei).
- O altă metodă de prevenire și combatere a violenței este elaborarea R.O.I., aducerea acestuia la cunoștința atât elevilor cât și părinților și respectarea sa strictă.
- La nivelul școlii se pot înființa grupuri de dezbateri în care să se pună în discuție dificultățile muncii de formare a comportamentului pro-social al elevilor.
- Înființarea în cadrul școlii a unui centru de consultanță cu părinții și elevii unde să se poată depista, mediatiza, și dezbate acte de violență școlară.
- Ca măsură de constatare a gradului de violență în școală este indicată supravegherea elevilor cu ajutorul sistemelor video.

A elabora strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare implică a ține cont de toți factorii (temperamentali, sociali, familiali) care pot determina comportamentul violent al copilului. Școala are un rol important în prevenirea violenței și asta nu numai în condițiile în care sursele agresivității sunt în mediul școlar ci și în situația în care sursele se află în exteriorul granițelor școlii.

1. Atenție la semnele de avertizare:

Una dintre cele mai eficiente metode de reducere a violenței în școală costă puțin, dar este insuficient folosită (Crews et al, 2013). Observarea și urmărirea semnelor de avertizare sunt de o importanță esențială în prevenirea violenței în școală. De multe ori, atunci când actele de violență școlară sunt planificate, semne de avertizare sunt evidente. Nevoia de observare continuă și examinarea continuă a contextului în care elevii interacționează și răspund la dinamica comunității școlare sunt esențiale pentru monitorizarea violenței școlare.

Pregătirea școlii pentru momente de criză, mecanisme de raportare anonime ale studenților, instruirea personalului, servicii de sprijin al studenților, promovarea unui climat școlar pozitiv, întărirea și îmbunătățirea regulamentelor precum și intervențiile pozitive sunt toate identificate ca măsuri de prevenire a violenței în școală (Cowan & Paine, 2013).

2. Programe de prevenire:

Programele bazate pe observații trebuie să se sprijine pe o evaluare aprofundată și individualizată pentru nevoile fiecărei școli. În mod similar, oamenii de știință au demonstrat că programele școlare concepute pentru a ajuta tinerii să se implice mai activ în școală poate ajuta la reducerea violenței în rândul tinerilor ,

3. Colaborare și practică:

Colaborarea practică dintre cadrele didactice presupune dezvoltarea relațiilor de lucru, stabilirea noilor obiective comune și noilor căi de rezolvare a problemelor, construirea de parteneriate, stabilirea serviciilor și îmbunătățirea resurselor. În prevenirea sau reducerea violenței școlare, practica de colaborare necesită conducere, încredere profesională, inițiativă în cooperare, precum și dezvoltarea celor mai bune practici.

4. Componenta culturală:

Personalul serviciilor abilitate trebuie să ia în considerare existența grupurilor rasiale și etnice, grupurilor de gen, precum și persoanele cu handicap din cadrul sistemelor școlare care sunt afectate de violență și trebuie să înțeleagă modurile de punere în aplicare diferențiate de lucru cu fiecare grup. Combaterea discriminării este expresia idealului egalității între oameni.

Concluzii:

Deși este imposibil să se elimine complet violența școlară, luarea măsurilor adecvate pentru a reduce factorii de risc pentru violența școlară este importantă în asigurarea succesului. Pentru asigurarea unui sistem de siguranță școlară și a unui climat optim procesului de învățare în școli, este necesară implicarea proactivă, decisă și între limite bine-stabilite a mai multor instituții iar în centrul acestei cooperări se va afla, în permanență școala căreia îi revine un rol important în prevenirea violenței și asta nu numai în condițiile în care sursele agresivității sunt în mediul școlar, ci și în situația în care sursele se află în mediul extern.

Bibliografie:

- Cowan, K., & Paine, C. (2013, March) "Siguranța școlară. Ceea ce chiar funcționează. Principiul conducerii", pp. 12–16.
- Maschi, T., & Bradley, C. (2008). „Explorarea influenței moderatoare a colegilor delincvenți în legătura traumă, furie și violență în rândul tinerilor de sex masculin. Implicații pentru practica asistenței sociale. Adolescentul jurnal de asistență socială” 25, 125–138.